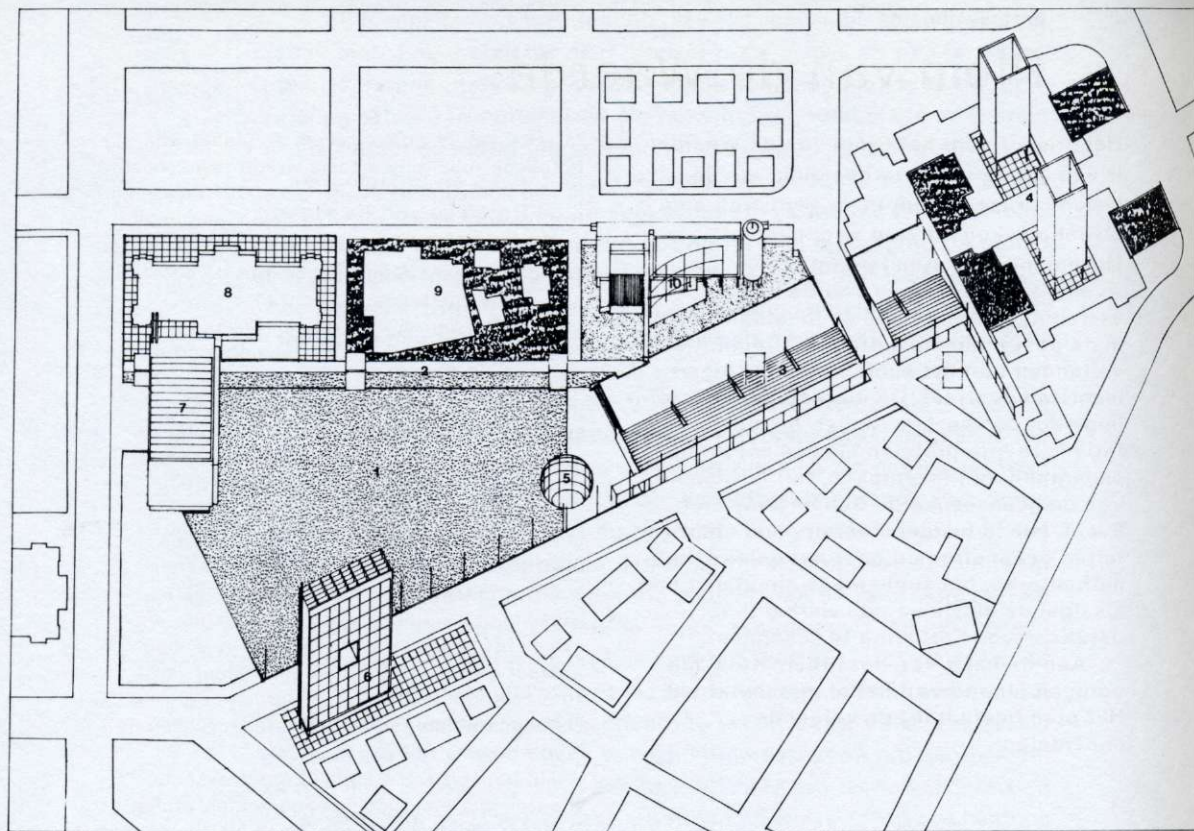
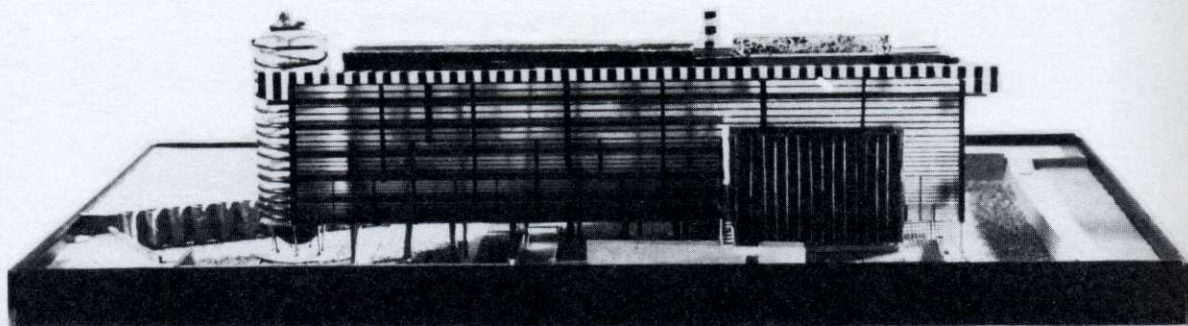

Het Plein van de Waarde

1. Manifestatieterrein
2. Dijk
3. Platform met tribunes
4. Rijksmuseum met depottorens
5. Acid-House & Deep-House
6. Loft-hotel
7. Uitbreiding Stedelijk Museum
8. Glazen sokkel
9. Vijver
10. Museum van de Waarde

Het Museum van de Waarde

Plein van de Waarde

Het project voor het Plein van de Waarde is een allegorische verbeelding van de hedendaagse cultuur in de vorm van een stedenbouwkundig plan voor het Museumplein in Amsterdam.

Met het verdwijnen van de meta-vertellingen van religie en ideologie staat in de post-moderne cultuur het romantisch verlangen van het subject naar de eigen identiteit centraal. De massale belangstelling voor de sport, de kunst, de manifestatie is te interpreteren als een wil tot het ondergaan, het meemaken, het bijwonen van de geënceneerde Gebeurtenis, het Event. Hierin worden keer op keer identiteiten geconstrueerd door het unieke, het authentieke, het sublieme te simuleren met als doel de illusie van de werkelijke, betekenisvolle ervaring te scheppen.

Aan de hand van deze thematiek zijn vorm en inhoud van het plan ontwikkeld. Het plan bestaat uit de volgende onderdelen:

Het *manifestatieterrein* is de plaats waar de betekenisvolle gebeurtenis wordt geënceneerd in een bombardement van beeld, licht en geluid. Het terrein bestaat uit twee delen: een polder voor manifestaties met een statisch karakter en een platform met een tribune voor parades, sportevenementen en optochten.

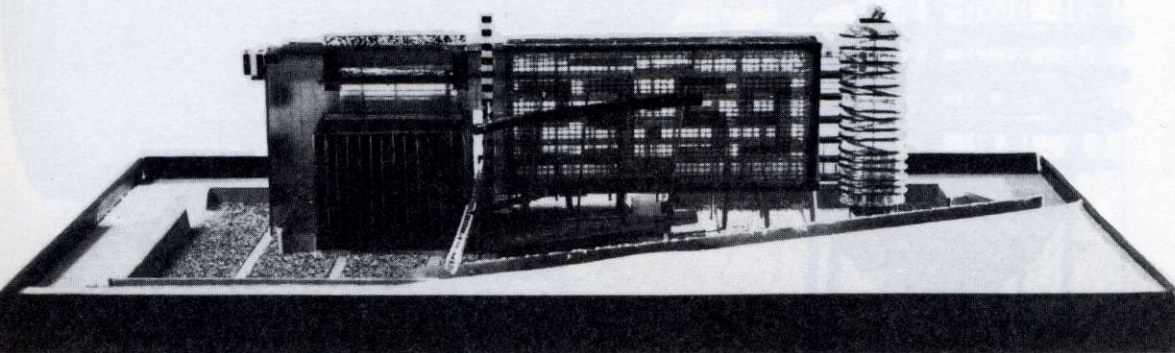
Het *Rijksmuseum* is de plaats van de eeuwige authenticiteit van dat wat voorbij is, van de oude kunst. De binnenplaatsen van het gebouw worden opengebroken zodat een centrale toegangshal ontstaat. In de binnenplaatsen staan depottorens waarin de collectie van het museum is opgeslagen.

De *uitbreiding van het Stedelijk Museum* is de plaats waar de nieuwe, waardeloze, onbekende kunst tot waardevolle, bekende wordt gemaakt door haar te tonen in een wisselende sequentie van groeps-, solo- en overzichtstentoonstellingen. De uitbreiding bestaat uit vier hallen die door middel van verplaatsbare loopbruggen worden doorkruist. De objecten hangen onaantastbaar tussen de loopbruggen.

In het *Loft-Hotel* kunnen rondtrekkende kunstenaars een tijdelijk onderkomen vinden. Doordat elke loft over een eigen lift en voordeur beschikt, zijn er in het gebouw geen collectieve ruimten. Hierdoor kan de kunstenaar zich in volledige afzondering wijden aan het uitdrukken van zijn eigen identiteit.

In het *Acid-House* en het *Deep-House* is de identiteit van het individu gelijk aan de materialiteit van het eigen lichaam. In de flikkerende en vibrerende pneu midden op het plein bevindt zich de discotheek van het Acid-House, daaronder bevinden zich de fitness-ruimten van het Deep-House.

Het *Museum van de Waarde* is het museum voor het Guinness Book of World Records.

Het Museum van de Waarde

Het Museum van de Waarde

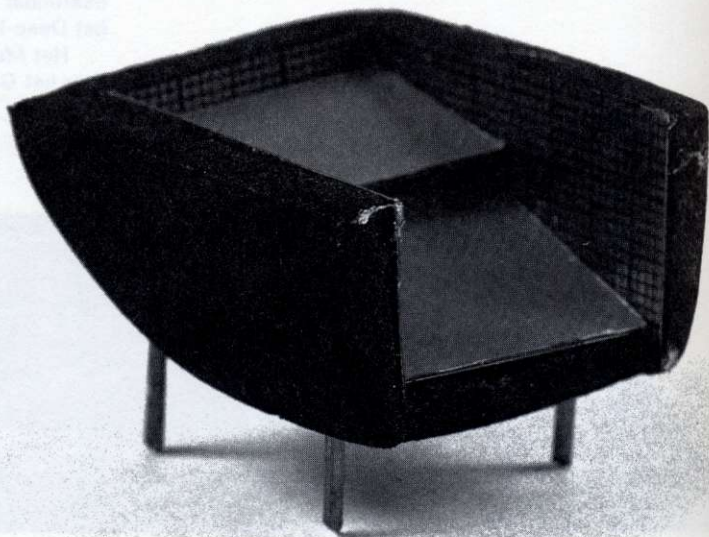
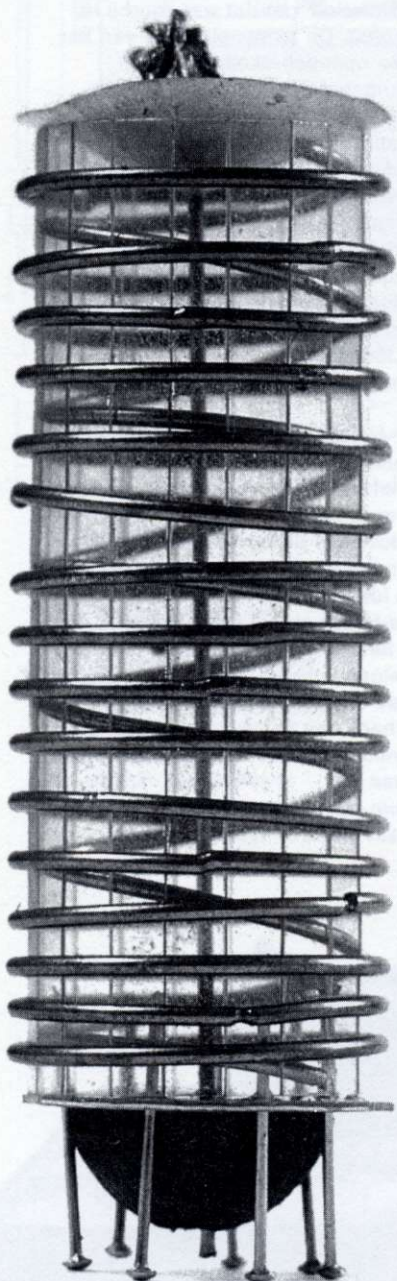
Het Museum van de Waarde is het museum waarin de materialiteit van het lichaam, de authenticiteit van het object en de uniciteit van de gebeurtenis samenvallen in één fenomeen: het record. Het is het museum van volledige uitputting, van de absolute maat en het ultieme moment, van de meting, het feit, de gebeurtenis die is vastgelegd via haar coördinaten: aantal, lengte, breedte, hoogte, volume, duur, tijdstip, plaats. Bovenal is het het museum van het

toeval, van geluk en ongeluk op de scheidslijn tussen falen en slagen; van de geconstrueerde gebeurtenis die als enig doel heeft het toeval te genereren in een wanhopige poging iets werkelijks te laten plaatsvinden.

Het museum bestaat uit vier onderdelen: het basement, de zaal, de schijf en de toren. Het basement ligt in een uitgegraven patio. In de patio worden de records begraven die verbroken en dus waardeloos geworden zijn. Op de bodem ligt grind. Paden verdelen de kuil in negen stroken: de records zijn gerangschikt volgens het cijfer waarmee zij beginnen.

De bezoeker daalt via een trap of hellingbaan af in het basement. Vervolgens betreedt hij de hal, die onder de tribune van de zaal ligt. De zaal kan worden betreden via een vliegtuigtrap die voor de voorstelling wordt neergelaten. Tegenover de ingang, onder het toneel, van de hal gescheiden door een hek, bevinden zich de ruimten van de spelers: de kleedkamers en het toneel van de langdurige records. Dit is via een hefplatform verbonden met het toneel van de zaal zodat de spelers naar boven kunnen worden getakeld op het moment dat zij de uitputting naderen.

De zaal staat als een grote stoel op vier poten in de hal. Zaal en podium vormen body en lens, ontvanger en zender. De binnenwanden van de zaal zijn gemaakt van stalen roosters, zodat het geluid van het toneel volledig wordt geabsorbeerd in de ruimte erachter. De buitenschil van de zaal bestaat uit een dofzwart gekromd vlies. De binnenzijde van dit vlies is goudkleurig. Het toneel is volledig reflecterend en gemaakt van gepolijst roestvrij staal. De zaal is als een gekneveld lichaam ingepakt in een kooi met gouden spijlen, afgedicht met donkerblauw glas-in-lood.

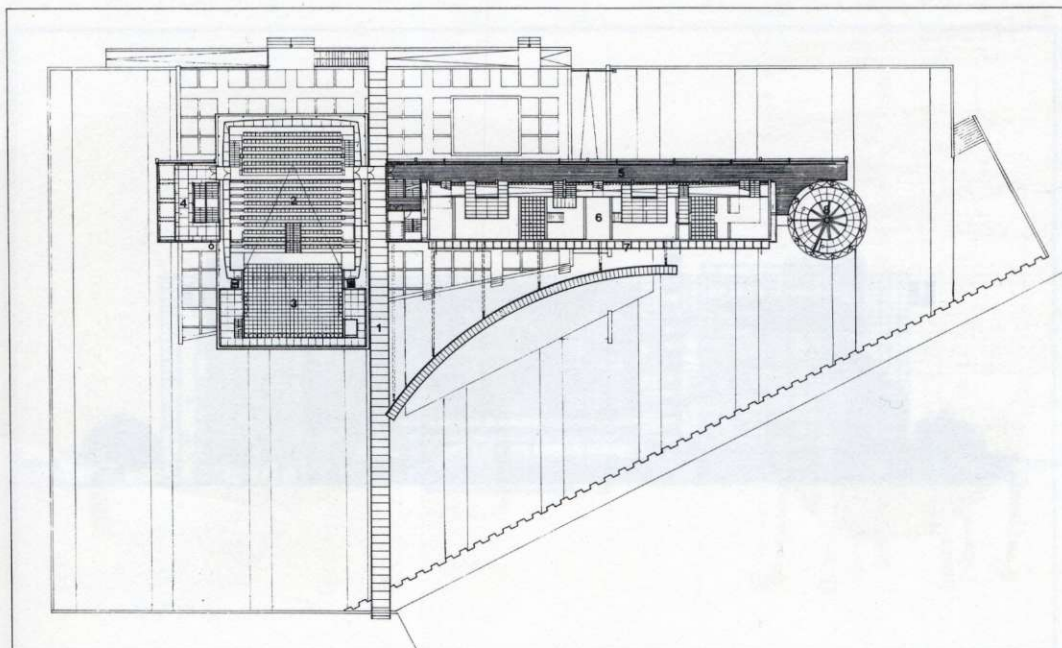
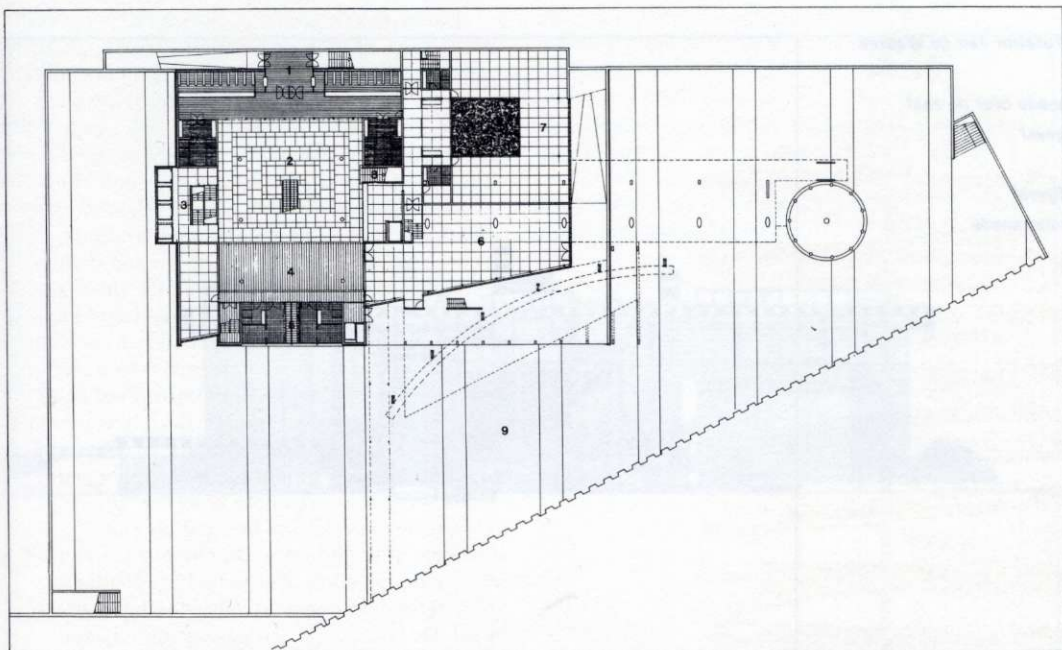
In de schijf bevindt zich het eigenlijke museum. De bezoeker zwerft door het museum via galerijen en de toren of via de kabinetten. De kabinetten zijn met de galerijen verbonden door middel van bruggen en trappen. In de kabinetten worden objecten tentoongesteld. Geen enkel kabinet heeft dezelfde afmeting. De wanden en vloeren van de verschillende kabinetten hebben een afwerking die kostbaarheid suggereert: goud, zilver, teak, opaalwit, diep zwart, kobaltblauw, scharlakenrood.

Plattegrond basement

1. Entree
2. Hal
3. Trappenhuis met liften
4. Ruimte voor langdurige records
5. Kleedkamers deelnemers
6. Opslag
7. Administratie en archief
8. Trap naar museum
9. Begraafplaats records

Plattegrond ter plaatse van de zaal

1. Loopbrug naar platvorm
2. Zaal
3. Podium
4. Trappenhuis met liften
5. Galerij
6. Kabinetten
7. Vitrines
8. Toren

De pleingevel van de schijf wordt gevormd door een raster van glazen vitrines, dat aan de dakrand is opgehangen. Aan de buitenzijde bevinden zich lamellen die in verschillende standen gezet kunnen worden. De lamellen vormen tegelijkertijd een zonwering en een scorebord. De stand van de lamellen bepaalt zowel de boodschap op de gevel als de lichtval in de kabinetten.

De straatgevel bestaat uit houten regels met daartussen papieren vellen waarop records

in tekst zijn weergegeven. De ordening van de gevel berust op het principe van de schaal-sprong. Naar boven toe worden de afstanden tussen de regels sprongsgewijs groter.

De toren is een tijdmachine. Hierin wordt de oneindigheid van de tijd getoond die zo kenmerkend is voor het record-begrip. Onderaan de toren bevindt zich een bak met stilstaand water, bovenaan een eeuwige vlam. De hellingbaan wordt gedragen door wijzers die zich vanuit de middelste as opstapelen.

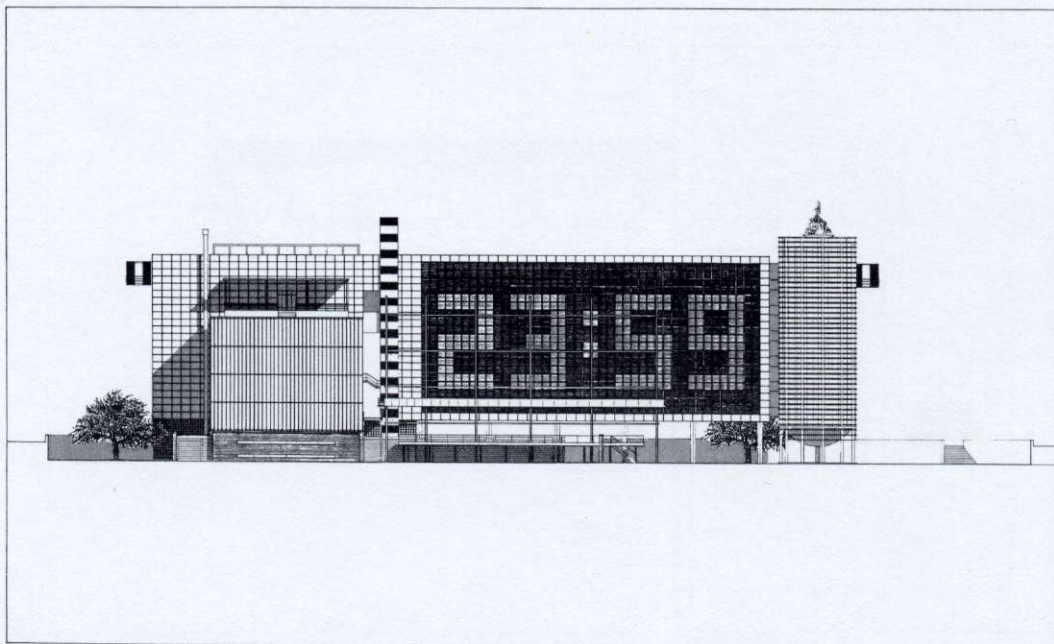
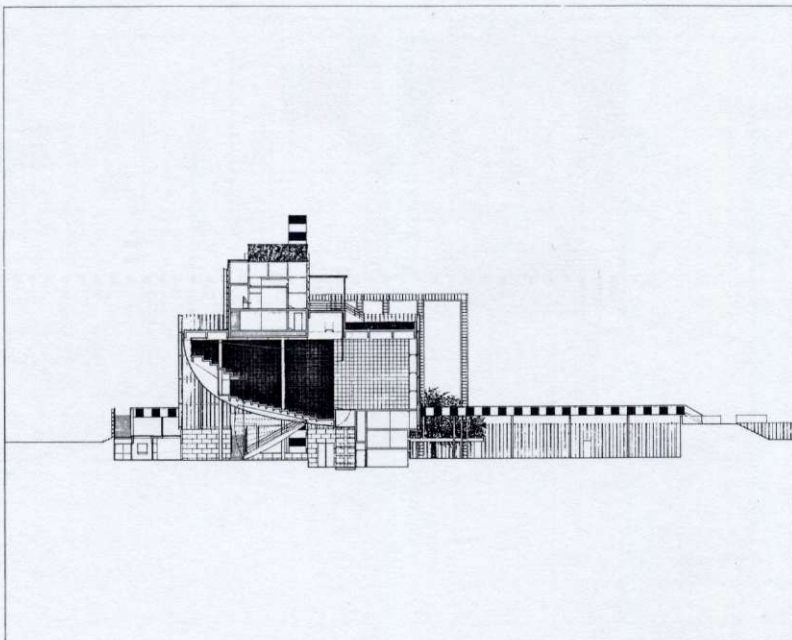
Het Museum van de Waarde

Doorsnede over de zaal

Pleingevel

Straatgevel

Langsdoorsnede

De wijzers zijn opgelegd op kolommen in de gevel. De gevel wordt gevormd door een aantal ringen met daartussen glas dat als een tandwiel de elf kolommen omvat.

Op de zaal bevindt zich een restaurant, waarvan het dak gevormd wordt door een plantenkas. Als de bezoeker het museum van beneden naar boven heeft doorlopen, betreedt hij via het restaurant de lifttoren, die hem weer naar de hal voert.

